RECENZIE LA UN BOCET

IAR EU ÎN RUSIA, ACASĂ, NU VREAU...

BOCETUL «Truba — nalevo, truba — napravo...», publicat în numărul 185 al gazetei «Komsomoliskaia pravda» cu ocazia plecării regimentului 300 de aeropurtate (și de ocupație) din Chișinău, m-a făcut s.. trag concluzia că Hanțevici și Hohlov nu merită să fie angajați ca bocitori cu plată la asemenea prohoduri, fiindcă nivelul condoleanțelor lor nu l-a atins nici pe cel de compunere școlărească. Noțiunile de istorie, geografie și drept internațional parcă nici n-ar fi poposit în capetele lor.

Domniilor lor, sau celor care i-au înăimit să umple cu lacrimi un sfert de pagină de ziar, nu le convine că un regiment rusesc părăsește Moldova. Explicăm: Moldova e stat suveran și Rusia e stat suveran, iar fiecare stat suveran trebuie să-și țină armatele pe teritoriul propriu. Koze poniatno, cum s-ar exprima moldoveanul nostru.

Printre lacrimile de jale, cînd se apucă de numărat la cucerirea cîtor țări a participat regimentul, bocitorii slobod și cîteva de înduioșare, cea mai mare laudă în concepția lor fiind contribuția unității în cauză la nimicirea poporului afgan. Nu încape nici o îndoială că, mai fiind lăsați pe-aici, ar putea contribui și la nimicirea noastră. Altfel nici nu poate fi înțeleasă nedorința bravilor ostași de a pleca acasă, înverșunarea cu care s-au încleștat în acest pămînt, fiindcă altceva nu au ce și nici nu pot face. Deși mai anțărț niște camarazi de arme de-ai lor porniseră spre Moscova să scoată cartofi cu pistoale automate în loc de hîrlețe. La o adică, dacă Moldova-și ia prea în serios independența, ar putea și ei să urmeze exemplul acelor camarazi.

Mai departe cei doi bocitori îi zic pe-un ton recitativ cum că Moldova s-ar face luntre și punte să-i ademenească pe feciorii Rusiei în slujba sa. Păi, cînd îți atîne calea un cîine cu intenții bine determinate, cum scapi de el? Ori pui mîna pe un ciomag, ori îi arunci o bucată de pîine. Sîntem oameni blajini și ne amintim de bîtă numai cînd ne încolțește dulăul. Dar dacă el altfel nu se urnește din loc, ce ne rămîne de făcut decît să-i zvîrlim un os? Ne-am face cruce să-l vedem dus, dar de, nu vrea soldatul să înfunde Siberia, că-i om și el.

Ar ieși că tot noi, dacă vrem să scăpăm de un oaspete nepoftit, trebuie să-i punem la dispoziție, la baștina lui, casă și masă, să nu-i fie frig și de mîncat să aibă. Dacă ar fi să acceptăm logica ce răzbate uneori printre suspinele cuplului de bocitori, cam așa ar ieși. Armata sovietică a apărat interesele tuturor republicilor, de aceea acum, cînd ne despărțim, fiecare trebuie să-și asume o parte din grija pentru soarta ei. A apărat acele interese sau le-a călcat în picioare, fiecare cum înțelege, dar în acest caz nu e clar de ce se revoltă duetul înlăcrimat că azi fiecare republică pretinde la partea ei din acea armată, odată ce ea a fost creată, îmbrăcată, hrănită și înarmată din munca tuturor. Cam de ce s-ar declara Rusia unicul moștenitor și ar lua cu hapca munca fostelor republici-surori, dacă nu pentru a le ține și mai departe în jug, păstrîndu-și dreptul de a le pedepsi și milui ca un frate mai mare?

Duetul de jale susține că nu e bine să înarmezi vreo una din părțile implicate într-un conflict, de aceea Rusia trebuie să ridice tehnica regimentului 300 pînă la cel din urmă șurubaș. Despre dreptul fiecărui stat suveran de a decide, fără a cere acordul Rusiei, dacă face să se înarmeze sau nu și dacă da, în ce măsură anume, cred că nici nu face să vorbim. Despre dreptul noilor state suverane la o parte din fosta avere comună am vorbit deja, nu e clar numai de ce cuplul bocitor consideră că anume Rusia trebuie să-și bage nasul în fiecare conflict. Poate de aceea că anume ea le atîtă? E destul să analizăm desfășurarea evenimentelor din Țările Baltice, Caucaz, Asia Mijlocie, Ucraina și de aici, din Moldova, pentru a înțelege cine și-a băgat peste tot codița, apoi a alergat cu gazul să stingă focul, asumîndu-și rolul de împăciuitor. Și de unde, dacă nu din arsenalul Rusiei, s-au înarmat peste tot bandele de ucigași, de unde, dacă nu din Rusia, s-au adunat toate lepădăturile gata oricînd să teorizeze orice popor? Ce-au căutat cazacii și recidiviștii de tot soiul în Transnistria? Cine i-au ajutat și s-au înfrățit cu ei, dacă nu subalternii lui Lebed' cel frate drept cu celălalt Lebed', de jalea căruia ar fi cu cale (în înțelegerea lui Hanțevici și a lui Hohlov) să plîngă Moldova, că-i va fi frig și lui și neveste-sa la Abakan. Dar nu le-a fost frig care tinerilor noștri, deportați decenii la rînd de komsomol la același Abakan?

S-ar putea de oprit aici, căci e clar ce și cum, dar mai este în compunerea cuplului de bocitori o potlogărie care la prima vedere scapă neobservată. Așadar, cei doi scribi constată că regimentul 300 este ultima unitate militară rusă de pe malul drept al Nistrului. Pe urmă tot ei ne informează că în conformitate cu acordul încheiat între Federația Rusă și Republica Moldova la 26 octombrie pe teritoriul Moldovei nu va mai rămîne nici un soldat al Rusiei. Încă nu v-ați dumerit? Recitiți ambele fraze și numaidecît veți prinde firul. Dacă pe teritoriul Moldovei nu va rămîne nici un soldat al Rusiei, înseamnă că pleacă și armata a 14-a, iar dacă armata a 14-a nu se evacuează, înseamnă că va fi transmisă Moldovei sau... republicuței lui Smirnov. Dacă armata a 14-a rămîne pe loc, dar nu este transmisă nici Moldovei, nici republicuței lui Smirnov, înseamnă că teritoriul Moldovei e numai pe malul drept al Nistrului, iar Transnistria intră în componența Rusiei, iar dacă armata a 14-a rămîne unde este, fără a fi transmisă nimănui, și totodată pe teritoriul Moldovei nu mai este nici un soldat al Rusiei, înseamnă că Republica Moldova se alege și în acest caz numai cu malul drept, iar republicuța lui Smirnov se consideră stat suveran și independent cu o bază militară a Rusiei pe teritoriul ei, iar menirea acestei baze e să apere interesele populației rusofone de agresia ocupanților români. Cricum o dai, tot potlogărie iese.

Să plîngem, deci, și noi că, iaca, rămînem fără «apărători».

Victor PAVLIUC